

Глава 19

¹ Привечер двамата ангели дойдоха в Содом. А Лот седеше в содомската порта и като ги видя, Лот стана да ги посрещне, поклони се с лице до земята и каза: ² „Ето, господари мои, отбийте се, моля ви, в къщата на слугата си и пренощувайте, и измийте краката си, и утре станете и си идете по пътя.“ А те казаха: „Не, ще пренощуваме на улицата.“ ³ Но като настояваше много, те се отбиха при него и влязоха в къщата му. И той им направи угощение и изпече безквасни хлябове, и ядоха.

⁴ Но преди те да си легнат, градските мъже, содомските мъже, млади и стари, целият народ, от всички краища на града, наобиколиха къщата. ⁵ И викаха на Лот и казаха: „Къде са мъжете, които дойдоха у теб тази нощ? Изведи ни ги да ги познаем!“ ⁶ А Лот излезе при тях пред вратата, затвори вратата зад себе си и каза: ⁷ „Моля ви се, братя мои, не правете *такова* зло!“ ⁸ Ето, имам две дъщери, които не са познали мъж; тях да ви изведе въвн, и им сторете, каквото искате. Само на тези мъже не правете нищо, понеже затова са влезли под покрива ми!“ ⁹ Но те казаха: „Махни се оттук!“ Казаха още: „Той дойде тук самичък и чужденец, а иска още и съдия да бъде! Ей сега ще постъпим с теб по-лошо отколкото с тях!“ И настъпиха силно срещу човека Лот и се приближиха да разбият вратата. ¹⁰ Но мъжете протегнаха ръце и дръпнаха Лот при себе си в къщата и затвориха вратата. ¹¹ И поразиха със слепота мъжете, които бяха пред

вратата на къщата, от малък до голям, така че се измориха да търсят вратата.

¹² Тогава мъжете казаха на Лот: „Имаш ли тук някой друг – зет или синове, или дъщери, или които и да било други, които имаш в града – изведи ги от това място.“ ¹³ Защото ние ще погубим мястото, понеже викът им стана силен пред ГОСПОДА и ГОСПОД ни изпрати да го погубим.“ ¹⁴ И така, Лот излезе и говори на зетъвете си, които щяха да вземат дъщерите му, и каза: „Станете и излезте от това място, защото ГОСПОД ще погуби града!“ Но на зетъвете му се видя, че той се шегува.

¹⁵ Когато се зазори, ангелите настояваха пред Лот и казаха: „Стани, вземи жена си и двете си дъщери, които са тук, за да не погинеш сред беззаконието на този град!“ ¹⁶ Но той се бавеше, затова мъжете хванаха за ръка него, жена му и двете му дъщери, изведоха го и го оставиха вън от града, понеже ГОСПОД го пожали. ¹⁷ И като ги изведоха вън, *единият каза на Лот:* „Бягай за живота си! Да не погледнеш назад, нито да се спреш *някъде* в цялата тази околност! Бягай на планината, за да не погинеш!“ ¹⁸ А Лот им каза: „Ах, не, Господарю! ¹⁹ Ето, слугата ти намери благоволение пред Теб и с опазването на живота ми Ти правиш *още* по-голяма милостта, която си ми оказал; но аз не мога да побягна на планината, да не би да ме постигне злото и да умра.“ ²⁰ Гледай, този град е близо и е малък – моля те, да прибягна там! Нека побягна там – не е ли малък *град*? И така животът ми ще се запази.“ ²¹ Той му каза: „Ето, слушам те и за това

нещо, че няма да разоря града, за който ти говори.
²² Бързай, бягай там, защото Аз не мога да направя нищо, докато ти не стигнеш там.“ Затова този град се именува Сигор*.²³ Слънцето изгряваше на земята, когато Лот влезе в Сигор.

²⁴ Тогава ГОСПОД изля върху Содом и Гомора сярра и огън от ГОСПОДА от небето.²⁵ Той разори тези градове и цялата околност, всичките жители на градовете и земните растения.²⁶ Но жена му след него погледна назад и стана на стълб от сол.

²⁷ И сутринта Авраам подрани на мястото, където беше стоял пред ГОСПОДА,²⁸ и погледна към Содом и Гомора и към цялата земя на равнината, и видя, и ето, дим, като дим от пещ, се издигаше от земята.²⁹ И така, когато Бог унищожи градовете на тази равнина, Бог си спомни за Авраам и изведе Лот изсред разорението, когато разори градовете, в които живееше Лот.

³⁰ А Лот излезе от Сигор и живееше в планината и с него – двете му дъщери. Понеже се боеше да остане в Сигор, затова живееше в една пещера, той и двете му дъщери.³¹ Тогава първородната каза на по-младата: „Баща ни е стар и няма мъж на земята да влезе при нас според обичая на цялата земя.
³² Ела да напием баща си с вино и да лежим с него, за да запазим потомство от баща си.“³³ И така, онази нощ напиха баща си с вино и първородната влезе и лежа с баща си, а той не разбра нито кога легна тя, нито кога стана.³⁴ И на сутринта първородната каза на по-младата: „Виж, миналата нощ аз лежах с баща си. Да го напием с вино и тази нощ, и влез

* Малък

ти и лежи с него, за да запазим потомство от баща си.“³⁵ И така, и онази нощ напиха баща си с вино и по-младата влезе и лежа с него, а той не разбра нито кога легна тя, нито кога стана.³⁶ Така и двете дъщери на Лот забременяха от баща си.³⁷ И първородната роди син и го наименоува Моав* ; той е отец на моавците и до днес.³⁸ И по-младата роди син и го наименоува Бен-Ами** ; той е отец на амонците и до днес.

Лот много прилича на съвремените религиозни, но не наистина вярващи хора. Той иска да е угоден на Бога, но Го слуша само отчасти. Иначе предпочита собствените си решения. Жена му също не послушва упътването на ангелите. Явно че авторитетът на Лот не е бил на особено ниво, след като зетьовете му дори не взимат думите му на сериозно. Дъщерите му впоследствие извършват действия, които показват, че моралната поквара на Содом все пак е заразила и семейството на Лот. Тяхното кръвосмешение поставя началото на народи, които в по-нататъшната история стават едни от най-големите врагове на евреите.

Глава 20

¹ Оттам Авраам тръгна към южната страна. Той се настани между Кадис и Сур и живееше като чужденец в Герар.² И Авраам казваше за жена си

* На евр. Моав звучи подобно на Ми ав, т.е. От бащата.

** Син на моя кръвен роднина